

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputatio De Statu In Quo Sint Beatorum Animae Post
Hanc uitam, ante ultimi iudicii diem**

Dévény Biró, Mátyás

[Nürnberg], [1537]

VD16 D 1300

Propositio XIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34195

CONDEM. CENSURAE.

709. 3.

Qui fidei Christo, & in Christo diligit fratres, quomodo potest esse sceleratissimus, cum prora & puppis pietatis nostrae, & summa totius Christianismi in his duobus pendeat? Qui credit in Filium habet uitā aeternam, Ioan. 3. Iudicent boni uiri, de Monacho, qui de Petro & Iuda cornicae tam inepte. Fides discernit intrā poenitentiam Iudae (qui & ipse uere poenituit, sed sine fide) & Petri qui cognouit quidem suum peccatum, sicut Iudas, sed credidit in Christum tollentem nostra peccata. Poenitentia Iudae legalis est, quando ducimur lege in nostri tantum peccati cognitionem, quae cognitio accusat, damnat, desperare facit ut Iudam. Poenitentia Euangelica est, cum ex nostri cognitione fide uenimus ad cognitionem Christi. Haec cognitio erigit, consolatur, saluat, ut Petrum & omnes sanctos.

PROPOSITIO XIII.

Poenitere est resipiscere, est corde innouari.

CENSURA.

Hoc est Matthiae poenitere, at Augustino poenitere est poenam tenere. Vide lector pro dignitate personae, cui istorum assentias.

CONDEM. CENSURAE.

Qui non detestetur maliciam & immane studium calumniandi in homine Theologo? Nostra definitio incōmodi plane nihil habet, sicut multa scripturae manifesta
loca

loca testantur, & Græcum uocabulum μετανοία proprie est, ΜΕΤΑΝΟΙΑ est
quod nostra lingua dicimus resipiscere. Et tamen sceleratus
homo nos premit auctoritate nominis Augustini, quem
ego tanq̃ præcipuum ecclesiæ doctorem exosculor, & liben-
ter sequor. Sed existimat plausibile esse, si hoc persuadeat
lectoribus, me Augustinum reprehendere, aut uelle uideri,
quasi meliora doceam. Quanq̃ autem Augustinus hoc nun-
q̃ postulauit, ut suis uerbis uteremur, aut omnia ipsius pro-
baremus. Nam relinquit iudicium doctoribus, tamen sycophanta
noster hoc tanq̃ crimen hæreseos nobis impingit, quod non
definiamus poenitentiam, poenæ tenentiam, & insultat lectori:
uide pro dignitate personæ (inquit) cui istorum assentias.
Hæ sunt sycophantiæ, quibus delectatur etiā Magister eius
Aposcopus Faber, ad scripturam & pios lectores torquendos
quasi natus, sed inuenient sycophantæ isti suū iudicem.
Quod igitur attinet ad hanc definitionem Augustini, quis nō
uidet, eum de publica satisfactiōe esse locutum, quā ecclesia
requirit, ac non de animi dolore seu contritione, quam solus
Deus iudicat. Est igitur hoc quoq̃ Sophisticum, cum Augustinus
de publica satisfactione scripserit, isti eum ita accipiunt
quasi in poenitentia contritionem requirere hæreticū sit.
Et putant poenitentiam, præscripta poena quapiam luere
commisā, cū apud Christianos olim publice peccantes propalam
affligerentur, unde ea satisfactio siue poena, poenitentia
uocari cœpta est, ac inde non mediocris error Theologis
irrepsit. Vide iam lector utri istorum assentiendum,
insulso ne Monacho, aut Augustino adhuc modum seipsum
explicante in pluribus locis.

PROPOSITIO XIII.

Optima poenitentia noua uita.

1 3

Censura